

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: BR-3C/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123208260
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Cvengová st.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123208260.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sudkyňou JUDr. Evou Cvengovou, v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zast. JUDr. Ivan Jánošík, advokát so sídlom Klincová 35, Bratislava, IČO: 31763898, proti žalovanému ORDEMA SPED s.r.o., so sídlom Heľpa, Krížna 728/30, zast. Advokátska kancelária MESZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária, so sídlom P.O. Hviezdoslava 344/23, Zvolen, IČO: 52488047, o zaplatenie 17743,41 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 09.01.2023 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 17 743,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,5% ročne zo sumy 17 743,41 Eur od 20.10.2021 do zaplatenia a k trovám konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 37Up/43/2023 zo dňa 19.01.2023, proti ktorému žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal odpor s odôvodnením a žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný výslovne uviedol, že sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že by medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke ústnou formou, poukázaním finančných prostriedkov vo výške 17 743,41 Eur na účet žalovaného nie je preukázaný žiadny záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným a z uvedeného nevyplýva ani akákoľvek dohoda o povinnosti žalovaného tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátiť. Tvrdenie žalobcu o existencii akéhokoľvek záväzkového vzťahu medzi ním a žalovaným resp. štatutárnym orgánom spoločnosti žalovaného žalovaný popiera, zároveň žalovaný vzniesol aj námietku premlčania.

3. Na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobca v zmysle § 14 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní podal návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci a zároveň sa vyjadril k podanému odporu proti platobnému rozkazu podaním zo dňa 15.03.2023. Vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu žalobca uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za nedôvodnú obranu, tieto v celom rozsahu odmieta a pridržiava sa podanej žaloby.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaného - jeho štatutárneho orgánu, ich právnych zástupcov, výsluchom svedkov navrhnutých žalobcom A. B., C. B., oboznámením sa

s predloženými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to oznamom výzvou zo dňa 12.10.2021 adresovanou právny zástupcom žalobcu žalovanej, podacím lístkom o zaslaní výzvy, výpisom z bankového účtu žalobcu o poukázaní žalovanej sumy na účet žalovanej, platobným rozkazom OS BB v upomínacom konaní 37Up/43/2023 zo dňa 19.01.2023, odporom proti platobnému rozkazu, odpoveďou na výzvu zo dňa 11.11.2021, zápisnicou z pojednávania z konania 9C/19/2018 zo dňa 11.04.2019 na Okresnom súde Brezno, písomným vyjadrením žalobcu k odporu zo dňa 15.03.2023, výzvou na pokračovanie v konaní na príslušnom súde OS BB, upovedomením o postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Brezno zo dňa 20.03.2023, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalovanej k návrhu na pokračovanie v konaní vo veci žaloby zo dňa 03.05.2023, vyjadrením žalovanej zo dňa 14.07.2023, dlhodobým majetkom - súhrnnou kartou o evidencii OMV Peugeot Boxer rok výroby 2011 u žalovaného, zápisnicou z pojednávania na OS BR v konaní 9C/19/2018 zo dňa 07.02.2019, osvedčením o evidencii vozidla, celým spisom Okresného súdu Brezno č.k. 9C/19/2018, písomným prejavom právnej zástupkyňi žalobcu bez dátumu, ktorý predniesla na pojednávaní dňa 07.08.2023 a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobca a jeho právny zástupca v priebehu celého konania tvrdili, že žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril ústne dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, pričom reálne plnenie z tejto zmluvy bolo žalovanému vyplatené dňa 18.02.2011 v sume 17 743,41 Eur bezhotovostným prevodom z účtu žalobcu vedeného v peňažnom ústave Tatra Banka, a.s. na účet žalovaného, spoločnosti ORDEMA SPED, s.r.o. vedený v D. E., F.. Vzhľadom na blízky vzťah žalobcu ako veriteľa a štatutárneho orgánu žalovaného ako dlžníka v čase uzatvorenia ústnej zmluvy, kedy žil žalobca s konateľkou žalovanej spoločnosti v partnerskom vzťahu a následne uzatvorili manželstvo sa dohodli, že čas plnenia sa nedojednávava, v dôsledku čoho platí zákonná úprava, že alternatívne bol čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka. Nakoľko žalovaná spoločnosť bola k vráteniu pôžičky nečinná, žalobca ako veriteľ vyzval žalovanú listom zo dňa 12.10.2021 k splneniu dlhu, vráteniu sumy 17 743,41 Eur prvého dňa po doručení výzvy, najneskôr do 5 dní od jej prevzatia. Žalovaná výzvu na splnenie dlhu prevzala dňa 14.10.2021, dlh žalobcovi neuhradila, zostala nečinná, preto bol žalobca nútený domáhať sa vrátenia dlhu autoritatívnym rozhodnutím súdnou cestou, proti vydanému platobnému rozkazu sp.zn. 37Up/43/2023 zo dňa 19.01.2023 Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní podala žalovaná nezmyselný a účelový odpor, pričom podľa žalobcu v predmetnom odpore sa žalovaná spoločnosť, nezaoberala otázkou dobrých mravov, teda otázkou, či vykonávané úkony, ktoré majú zamedziť reálnemu vyplateniu reálne poskytnutých finančných prostriedkov sú v súlade s dobrými mravmi.

Podľa názoru žalobcu jeho nárok bol v plnom rozsahu preukázaný listinou o poukázaní finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovanej ako aj skutočnosťou, že žalovaná pohľadávku žalobcu uznala čo do výšky a základu, preto žalovaná nemôže vznášať námietku premlčania a tvrdenie žalovanej, že túto námietku premlčania vznáša z akejsi opatrnosti, je právny nezmysel, pretože buď vznáša námietku premlčania alebo ju nevznáša a táto námietka musí byť v súlade so zásadami občianskeho spolunažívania, dobrými mravmi, teda musí rešpektovať právnu úpravu vymedzenú v § 3 ods. 1 OZ s poukázaním na právny názor NS ČR sp. zn. 33 Cdo/126/2009 a Nález ÚS SR č. 33/2012 zo dňa 03.10.2012. Žalobca dal do pozornosti súdu že peniaze, ktoré boli použité na pôžičku, boli žalobcove a nikdy sa nestali majetkom žalovanej spoločnosti, pokiaľ žalovaná tvrdí, že by sa tieto finančné prostriedky z nejakého dôvodu mali stať základným majetkom žalovanej, tento blud, by mala preukázať predložením účtovnej závierky za rok 2011 z ktorej by bolo zrejmé akým spôsobom žalovaná finančné prostriedky prijala, akým spôsobom ich zaúčtovala a akým spôsobom ich následne skonzumovala. Tvrdenie, že finančné prostriedky žalovaná použila na kúpu motorového vozidla je podľa žalobcu zaujímavé ale predovšetkým účelové, ako aj tvrdenie, že žalobca a konateľka žalovanej spoločnosti spoločne podnikali, spoločne si združovali finančné prostriedky je blud, pretože z obchodného registra je zrejmé, že od zápisu žalovanej spoločnosti od 17.02.2011 jedinou spoločníčkou a jedinou konateľkou žalovanej spoločnosti bola pani G. H., nikto iný.

Žalobca v priebehu celého konania, ako aj v záverečnej reči prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdil, že nepovažoval za potrebné vyhotoviť písomnú formu zmluvy o pôžičke keďže pani H. bola jedinou spoločníčkou a konateľkou žalovanej spoločnosti, ktorá žila v čase poskytnutia pôžičky so žalobcom v spoločnej domácnosti, mali partnerský vzťah, ktorý následne prerástol v manželstvo. Žalobca v dobrej viere poskytol svojej životnej partnerke chýbajúce finančné prostriedky na rozbeh spoločnosti a čas vrátenia pôžičky ponechal na vôli žalovanej. Stanovisko žalobcu k pôžičke sa po rozvedení manželstva zmenilo, pôžička nebola a ani nemohla byť predmetom vyporiadania BSM, pretože čas vrátenia pôžičky bol ponechaný na vôli žalovanej a žalobca sa mohol iba nádejať, že žalovaná svoj dlh dobrovoľne splní,

príčom sa tak nestalo, preto podľa žalobcu ide o postup podľa § 564 OZ. Žalobca tvrdil, že žalovaná na mimosúdnu výzvu jeho právneho zástupcu zo dňa 12.10.2021 v ktorej odporúčal splniť dlh do 5 dní nereagovala, preto považoval za nesporné, že záväzok žalovanej voči žalobcovi platne vznikol, pretože pokiaľ by tomu tak nebolo, mala by žalovaná spoločnosť povinnosť prijaté finančné prostriedky vrátiť s poukazom na inštitút bezdôvodného obohatenia.

Splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 07.08.2023 predniesla (prečítala) svoje podanie aby súd konštitutívnym rozhodnutím určil čas splnenia pôžičky, keďže dobrovoľná vôľa na plnenie u žalovanej absentuje a žalobca už nemá ďalej v úmysle čakať kým žalovaná určí čas splatnosti dlhu. Vzhľadom na to, že nejde o samostatné majetkové právo, námietku premlčania žalovanej považoval žalobca za bezpredmetnú a uviedol, že sa domáha, aby sa súd obmedzil iba na určenie splatnosti dlhu žalovanej a navrhol, aby súd určil, že pôžička, ktorú poskytol žalobca dňa 18.02.2011 žalovanej vo výške 17 743,41 Eur, sa stane splatnou tri dni po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a zároveň si uplatnil náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

V záverečnej reči splnomocnená právna zástupkyňa trvala na doterajších písomných a ústnych vyjadreniach pričom podotkla, že dohoda o vrátení finančných prostriedkov síce medzi stranami sporu nebola, táto bola ponechaná na vôli žalovanej a žiada žalobe vyhovieť.

6. Žalovaná v priebehu celého konania žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na skutočnosť, že je pravdou, že dňa 18.02.2011 boli poukázané finančné prostriedky vo výške 17 743,41 Eur z účtu žalobcu na účet žalovanej spoločnosti ale uvedené finančné prostriedky boli žalobcom prevedené na účet žalovanej pre účely kúpy osobného motorového vozidla Peugeot Boxer, VIN: I., rok výroby 2011 a za účelom financovania jeho prevádzky z dôvodu, aby žalobca mohol u žalovanej spoločnosti vykonávať činnosť. Žalovaná dala do pozornosti súdu, že rodičia žalobcu požiadali konateľku žalovanej spoločnosti aby spoločnosť zakúpila osobné motorové vozidlo, na ktorom by činnosť pre žalovanú spoločnosť mohol vykonávať ich syn. Za týmto účelom poskytli rodičia ich synovi – žalobcovi finančné prostriedky, ktoré on následne poskytol žalovanej spoločnosti na kúpu osobného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer. Žalovaná počas celého konania tvrdila, že medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou nikdy nedošlo k žiadnemu dojednaniu o vrátení týchto finančných prostriedkov, teda nikdy nebola medzi stranami sporu uzatvorená žiadna zmluva o pôžičke. Pretože medzi žalobcom a žalovanou nikdy nedošlo k uzatvoreniu žiadneho záväzkového vzťahu a poukázaním finančných prostriedkov žalobcom vo výške 17 743,41 Eur na účet žalovanej nie je preukázaný žiadny záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou, v žiadnom prípade sa nejedná o pôžičku a rovnako z uvedeného nevyplýva ani akákoľvek dohoda o povinnosti žalovanej tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátiť. Tvrdenie žalobcu o existencii akéhokoľvek záväzkového vzťahu medzi ním a žalovanou resp. štatutárnym orgánom spoločnosti v plnom rozsahu žalovaná poprela. Žalovaná uviedla, že po doručení Oznamu a výzvy zo dňa 12.10.2021, ktorou ju vyzval žalobca na zaplatenie žalovanej sumy prvého dňa po doručení výzvy najneskôr do 5 dní od jej prevzatia, odpovedala listom zo dňa 11.11.2023 v ktorom mu opätovne uviedla, že sa nejednalo o pôžičku ani o žiadny záväzkový vzťah ani o akúkoľvek dohodu o povinnosti tieto finančné prostriedky vrátiť. Žalovaná dala do pozornosti, že na Okresnom súde Brezno bolo vedené konanie č.k. 9C/19/2018 v ktorom sa rodičia žalobcu pán C. B. a A. B. proti žalovanej domáhali zaplatenia rovnakej sumy ako v predmetnom konaní, teda sumy 17 743,41 Eur a okrem tejto sumy aj sumy 18 000,- Eur, spolu sumy 35 743,41 Eur z dôvodu, že tieto finančné prostriedky oni poskytli žalovanej z dôvodu kúpy osobného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer a následné financovanie jeho prevádzky, pretože rodičia žalobcu požiadali konateľku žalovanej spoločnosti aby žalovaná spoločnosť zakúpila osobné motorové vozidlo, na ktorom by práve ich syn t.j. žalobca vykonával činnosť pre žalovaného, teda rodičia žalobcu poskytli finančné prostriedky ich synovi t.j. žalobcovi za účelom zabezpečiť pre svojho syna prácu u žalovanej spoločnosti. Taktiež žalovaná uviedla, že žalobca v konaní č.k. 9C/19/2018 vypovedal ako svedok, kde pred súdom výslovne uviedol, že finančné prostriedky boli od jeho rodičov a že so žalovanou sa dohodli na vrátení peňažných prostriedkov do 5 rokov od ich poskytnutia, pričom v tomto konaní už tvrdí, že doba ich vrátenia nebola dohodnutá resp. bola ponechaná na vôli žalovanej. Žalovaná dala do pozornosti, že žalobca v snahe žalovanej privodiť ujmu, fabuluje, zavádza, pretože raz tvrdí a to v konaní č.k. 9C/19/2018, že medzi nimi by mala existovať dohoda o vrátení finančných prostriedkov do 5 rokov od ich poskytnutia a následne v tomto konaní tvrdí, že takáto dohoda neexistuje a odkazuje na § 563 OZ, preto z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

V záverečnej reči žalovaná sa v plnom rozsahu pridrižovala svojich písomných a ústnych prednesov s tým, že finančné prostriedky v žalovanej sume 17 743,41 Eur boli poskytnuté za účelom kúpy motorového vozidla Peugeot Boxer, rok výroby 2011 a po kúpe tohto vozidla toto vozidlo užíval žalobca

pre výkon činnosti pre žalovaného, pričom medzi žalobcom a žalovaným nikdy nedošlo k dohode o povinnosti žalovaného vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že žalobca disponuje ako jediný originálom technického preukazu k uvedenému vozidlu, je pre účely tohto konania irelevantné, pričom žalovaná podotkla, že originálom technického preukazu disponuje žalovaná ako jediný vlastník predmetného vozidla. Žalovaná mala zato, že pokiaľ sa žalobca snaží presvedčiť súd o tom, že medzi ním a žalovanou nedošlo len k dohode o čase plnenia a preto uplatnil postup v zmysle § 563 OZ, tak sa jedná o účelové tvrdenia žalobcu, pretože samotný žalobca ako svedok v konaní 9C/19/2018 na OS Brezno ako aj ním predvolaní svedkovia, jeho rodičia A. B. a C. B. potvrdili účelovosť a tendenčnosť tvrdenia žalobcu, pretože aj títo svedkovia, ktorí boli v konaní 9C/19/2018 žalobcami, uvádzali konkrétne časy v ktorých mali byť finančné prostriedky vrátené ale nijakým spôsobom nepreukázali existenciu dohody medzi žalobcom a žalovanou o vrátení týchto finančných prostriedkov a ani dohody o ich splatnosti. Dohoda o vrátení finančných prostriedkov mohla existovať jedine medzi žalobcom ako dlžníkom a jeho rodičmi ako veriteľmi, ktorí mu finančné prostriedky poskytli, pričom žalobca tak konal vo vlastnom mene a na svoj účet. Žalovaná z opatrnosti vzniesla námietku premlčania, ktorá podľa nej nie je v rozpore so zásadami v § 3 ods. 1 OZ ale je v súlade s platnou právnou úpravou Slovenskej republiky.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých žalobcom a to výsluchom A. B. a C. B..

Svedkyňa A. B., matka žalobcu na otázku súdu či jej je známy predmet sporu, o čo ide v tomto konaní uviedla: „že sa rozhoduje o požičaných peniazoch, ktoré sme požičali tej firme, aby mohli zakúpiť auto a aby mohli rozbehnúť dopravu“.

Na otázku, ako vie svedkyňa, že sa požičali peniaze žalovanej firme uviedla, „Pretože som peniaze, čo sme mali spolu s mojim manželom osobne peniaze vo výške 18 000.-Eur previedla zo svojho účtu na účet svojho syna ,peniaze vo výške 18 000.-Eur som dávala synovi za účelom rozbehnutia firmy“.

Na otázku súdu, či bola medzi ňou a synom nejaká dohoda, uviedla „Iste syn povedal, aby sme mu požičali peniaze, že nám ich potom vrátia...“

Na otázku súdu, či sa dohodli, že kedy?, svedkyňa uviedla „že keď budú mať, že keď niečo vyrobia, tak nám ich potom vrátia“.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu, prečo poskytli pôžičku práve žalovanej spoločnosti, svedkyňa uviedla „Oni najprv spolu bývali, potom sa zobrali, nemali peniaze, ona prakticky spoločnosť mala na seba a aby mohli pracovať a financovať dopravu, tak si potrebovali kúpiť auto. Aby zarobili a vrátili peniaze tak A. na ňom pracoval a na ňom chodil.“

Na otázku súdu, kde pracoval žalobca, jej syn A., svedkyňa odpovedala: „On pracoval ako u nej. Áno u žalovanej, robil šoféra, chodil na tom aute“.

Na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či sa svedkyňa vyjadrovala v konaní 9C/19/2018 kde bola žalobkyňou, svedkyňa uviedla „Áno, dostali sme vyrozumienie zo súdu, že je to neplatné, pretože ona si vymyslela, že my sme mu dali peniaze na rozbeh, aby on mohol pracovať, čo je blbosť, pritom on sa staral o zvieratá, on mal inú činnosť - pretože syn bol samostatne hospodáriaci roľník“.

Zároveň však na otázku právnej zástupkyne žalovanej, či má svedkyňa vedomosť, že počas trvania manželstva mal mať žalobca (jej syn) aj iný príjem ako od žalovanej spoločnosti, svedkyňa uviedla „Nie nemám, ja o ničom neviem“.

Svedok C. B., otec žalobcu, na otázku súdu, či vie svedok, čo je predmetom sporu, uviedol „Sú finančné prostriedky, ktoré sme zapožičali môjmu synovi, aby rozbehol firmu ORDEMA SPED, s.r.o. tu prítomnej pani konateľke. Sú to úspory, ktoré sme mali s manželkou ťažko zarobené a o ktoré nás ona pripravila svojou bezcitnosťou“.

Zároveň svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedol „My máme doklad, že finančné prostriedky na vozidlo sú naše, ale vozidlo je napísané na firmu žalovanej. Pri odovzdávaní alebo nákupe vozidla povedala, že sa nemusíme báť, že nám peniaze vráti a dala nám veľký technický preukaz“.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či okrem sumy 17 743,- Eur niekedy niekomu poskytli pôžičku, svedok uviedol: „Poskytli sme. Boli to dve pôžičky. Jedna v hotovosti, jednu na účet. Máme 3 synov, dvaja to nepotrebovali, potreboval len tento syn, aby založili firmu, aby zarábal“.

8. V zmysle Základných princípov Civilného sporového poriadku, Čl.8 (Procesné povinnosti a procesné bremená) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku. Dôkazná povinnosť predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí, t.j. aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia a tým pádom aj dôkaznú povinnosť.

V zmysle čl.10 ods. 3 CSP, súd môže určiť záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony. Uvedené ustanovenie tzv. inštitút sudcovskej koncentrácie konania znamená možnosť súdu stanovovať záväzné procesné lehoty na procesné úkony sporových strán.

Právny zástupca žalobcu ma pojednávaní dňa 28.06.2023 trval na tom, že čo sa týka návrhu na dokazovanie, každá z procesných strán môže navrhovať vykonanie dokazovania až do doby, kedy súd vydá uznesenie, ktorým dokazovanie vyhlási za skončené.

Súd na pojednávaní dňa 28.06.2023 právneho zástupcu žalobcu upozornil na nesprávnosť jeho tvrdenia v zmysle CSP a v rámci sudcovskej koncentrácie predovšetkým vzhľadom na tvrdenia právneho zástupcu žalobcu poučil strany sporu aby do konca pojednávania predložili, označili skutkové stvrdenia dôležité pre rozhodnutie a navrhli dôkazy, pretože na neskoršie návrhy a dôkazy súd neprihliadne. Aj napriek uvedenému poučeniu splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu až v priebehu pojednávania dňa 07.08.2023 uviedla, že žalobca sa domáha toho, aby sa súd obmedzil iba na určenie splatnosti dlhu žalovanej a určil, že pôžička, ktorú poskytol žalobca dňa 18.02.2011 žalovanej vo výške 17 743,41 Eur sa stane splatnou tri dni po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na výsledky doterajšieho dokazovania vrátane výsluchu svedkov - rodičov žalobcu, ako aj výpovede samotného žalobcu ako svedka v konaní 9C/19/2018 a na základe oboznámenia sa so spisom č.k. 9C/19/2018, ako aj pre oneskorene podaný návrh na zmenu petitu žaloby, súd na pojednávaní dňa 07.08.2023 za prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov v zmysle § 143 ods. 1 CSP nepripustil zmenu žaloby.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

10. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

11. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, vzniká odovzdaním požičanej veci, odovzdaním peňazí, zatiaľ čo zmluva o úvere je konsenzuálnou zmluvou, ktorá vzniká už na základe uzavretej zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že peňažná pôžička je reálna zmluva, je potrebné presne rozoznávať: záväzok veriteľa vyplatiť požičanú peňažnú sumu, splnenie tohto záväzku, záväzok dlžníka vrátiť požičanú peňažnú sumu a splnenie záväzku dlžníka.

Za podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke sa nepovažuje dojednanie doby splatnosti pôžičky. Ak nie je doba splatnosti pôžičky dohodnutá ani určená právnym predpisom, môže veriteľ žiadať splatenie pôžičky podľa jej účelu alebo podľa § 563 OZ bez zbytočného odkladu a na dlžníkovi spočíva dôkazné bremeno, že pôžička nie je ešte splatná. Ak by dlžník namietal, že pôžička je splatná podľa jeho ľubovôle, a bolo zistené, že pôžička je splatná podľa možností dlžníka, môže dobu splatnosti pôžičky určiť súd podľa § 564 OZ, podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

12. Súd mal v konaní preukázané, že dňa 18.02.2011 bola z osobného účtu žalobcu (majiteľ účtu B. A.) vedeného v peňažnom ústave Tatra Banka, a.s. prevedená na účet ORDEMA SPED, s.r.o. t.j. na účet žalovanej spoločnosti peňažná suma 17 743,41 Eur. Zároveň mal súd preukázané, a to na základe výpovede samotného žalobcu a na základe výpovedí svedkov navrhnutých žalobcom, rodičov žalobcu, že rodičia žalobcu A. B. a C. B. požičali svojmu synovi, žalobcovi na základe ústnej dohody medzi nimi sumu 18 000,- Eur a sumu 17 743,41 Eur, spolu sumu 35 743,41 Eur, pričom následne tieto finančné prostriedky teda aj žalovanú sumu 17 743,41 Eur poskytol žalobca žalovanej spoločnosti za účelom kúpy osobného motorového vozidla pre spoločnosť ORDEMA SPED, s.r.o., ktorým by žalobca vykonával práce pre žalovanú spoločnosť a toto motorové vozidlo by využíval žalobca ako šofér. Súd mal v konaní preukázané že z poskytnutej sumy žalovaná spoločnosť skutočne zakúpila osobné motorové vozidlo Peugeot Boxer, VIN: I., rok výroby 2011 v kúpnej cene 21 930,84 Eur, pričom žalovaná spoločnosť uvedené motorové vozidlo aj riadne majetkovo a účtovne zaevidovala ako svoj majetok, teda vlastníkom uvedeného motorového vozidla sa stala a aj naďalej je žalovaná spoločnosť, ktorá je oprávneným držiteľom malého, ako aj veľkého technického preukazu osobného motorového vozidla.

13. V prejednávanej veci bolo nevyhnutné zistiť, na základe akej právnej skutočnosti a z akého právneho dôvodu došlo k poskytnutiu finančnej sumy vo výške 17 743,41 Eur prevodom z účtu žalobcu vedeného v peňažnom ústave Tatra Banke, a.s. na účet žalovanej spoločnosti vedený taktiež peňažnom ústave Tatra Banka, a.s. dňa 18.02.2011, nakoľko v priebehu celého konania žalobca tvrdil, že žalovanú sumu požičal žalovanej spoločnosti na základe ústnej zmluvy o pôžičke a vzhľadom na blízky vzťah medzi ním a konateľkou žalovanej spoločnosti keďže žili v partnerskom vzťahu a následne uzatvorili manželstvo sa dohodli, že čas plnenia sa nedojednávava, v dôsledku čoho platí zákonná úprava, že alternatívne bol čas plnenia ponechaný na vôli žalovanej spoločnosti ako dlžníka. Zároveň žalobca tvrdil, že žalovaná spoločnosť bola nečinná, pričom žalobca s konateľkou žalovanej spoločnosti už boli rozvedení, žalobca vyzval žalovanú spoločnosť listom zo dňa 12.10.2021 k splneniu dlhu, vráteniu žalovanej sumy 17 743,41 Eur prvého dňa po doručení výzvy, najneskôr do 5 dní od jej prevzatia.

Žalovaná spoločnosť v priebehu celého konania tvrdila, že medzi stranami sporu nikdy nebola uzavretá žiadna zmluva o pôžičke a nedošlo k uzavretiu žiadneho záväzkového vzťahu. Poukázanim sumy 17 743,41 Eur na účet žalovanej spoločnosti nie je preukázaný žiadny záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou, žalovaná spoločnosť mala za to, že tvrdenia žalobcu v predmetnom konaní sú nepravdivé, zavádzajúce pričom poukázala na jeho výpoveď ako svedka v konaní 9C/19/2018, kde tvrdil, že peniaze sa mali vrátiť do 5 rokov od kedy boli poskytnuté teda do 18.02.2016 a v predmetnom konaní tvrdí, že doba plnenia nebola dohodnutá resp. bola ponechaná na vôli žalovanej. Rodičia žalobcu v konaní 9C/19/2018 tvrdili, že poskytnuté finančné prostriedky mali byť vrátené do 31.03.2016 preto vzhľadom na tieto tvrdenia žalovaná spoločnosť z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 9C/19/2018 rodičia žalobcu sa domáhali voči žalovanej spoločnosti zaplatenia sumy 35 743,41 Eur vrátane sumy 17 743,41 Eur tvrdiac, že oni poskytli žalovanej spoločnosti dňa 10.02.2011 sumu 18 000,- Eur a dňa 18.02.2011 sumu 17 743,41 Eur na kúpu osobného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer a úhradu jeho prevádzkových nákladov, pričom v priebehu celého konania tvrdili, že sa so žalovanou spoločnosťou dohodli na vrátení peňazí do 31.03.2016.

V konaní 9C/19/2018 bol na pojednávaní dňa 11.04.2019 vypočutý ako svedok A. B., ktorý výslovne uviedol, že peniaze sa mali vrátiť do 5 rokov od kedy boli požičané, pričom žalobca výslovne uviedol "peniaze išli od rodičov, jednalo sa o to, že keď sa založila firma, tak neboli peniaze, tak som sa spýtal rodičov, či by nám neposkytli peniaze s tým, že sa peniaze vrátia, ale peniaze sa doteraz nevrátili. Dohodli sme sa, že sa peniaze vrátia do 5 rokov od kedy boli požičané".

Okresný súd Brezno rozsudkom č.k. 9C/19/2018 -119 zo dňa 11.04.2010 žalobu žalobcov C. B. a A. B. proti žalovanému ORDEMA SPED, s.r.o. so sídlom Križna 728/30, Heľpa, o zaplatenie 35 743,41 Eur zamietol, nakoľko súd dospel k záveru s prihliadnutím na žalobcami tvrdenú skutočnosť uzavretia zmluvy o pôžičke ústnou formou, že žalobcovia dôkazné bremeno neunesli, nepreukázali existenciu zmluvy o pôžičke, žalobcovia nepreukázali že by bola pôžička poskytnutá žalovanej spoločnosti a teda žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný.

Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 14Co/168/2019-184 zo dňa 16.06. 2020 rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 9C/19/2018-119 ako vecne správny potvrdil, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2020.

15. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobcom predložená listina - výpis z osobného účtu XXXXXXXXXX, IBAN H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v Tatra banke a.s. zo dňa 11.03.2011, majiteľ účtu B. A. potvrdzuje prevod finančnej sumy vo výške 17 743,41 Eur dňa 18.02.2011 z účtu A. B. na účet spoločnosti ORDEMA SPED, s.r.o., t.j. žalovanej spoločnosti. Zároveň mal súd preukázané, že žalovaná spoločnosť v priebehu celého konania potvrdzovala, že jej dňa XX.XX.XXXX bola na jej účet poukázaná z účtu žalobcu suma 17 743,41 Eur, teda v konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej spoločnosti dňa 18.02.2011 žalovanú sumu, pričom taktiež nebolo sporné, že z uvedenej sumy žalovaná spoločnosť v zmysle dohody medzi spornými stranami zakúpila dňa 23.02.2011 v sume 21 930,84 Eur osobné motorové vozidlo zn. Peugeot Boxer, rok výroby 2011, taktiež v konaní nebolo sporné, že uvedené motorové vozidlo využíval v rámci svojej činnosti pre žalovanú spoločnosť žalobca, ktorý ako sám potvrdil na pojednávaní vykonával prácu šoféra na tomto vozidle. Súd dokazovaním zistil, že vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer je žalovaná spoločnosť, ktorá uvedené vozidlo má riadne evidované od jeho kúpy - obstarania vozidla s dátumom 23.02.2011 a s dňom zaradenia vozidla s dátumom 23.02.2011 do dlhodobého majetku spoločnosti pričom žalovaná spoločnosť každý mesiac od jeho zaradenia vykonáva z tohto motorového vozidla účtovný odpis a žalovaná spoločnosť je aj riadnym držiteľom osvedčenia o evidencii vozidla

t.j. malého ako aj veľkého technického oprávnenia. Pokiaľ žalobca v priebehu konania predložil súdu na pojednávaní osvedčenie o evidencii motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, toto nič nemení na skutočnosti, že žalovaná spoločnosť je jeho vlastníkom a nie žalobca.

Žalobca v priebehu celého konania dôvodil svoju žalobu na zaplatenie žalovanej sumy od existencii ústnej zmluvy o pôžičke medzi ním na jednej strane a štatutárnou zástupkyňou žalovanej spoločnosti na strane druhej čo odvodzoval preukázaním výpisu z jeho osobného účtu zo dňa 11.03.2011 vedeného v Tatra banke, a.s. o prevode sumy vo výške 17 743,41 Eur dňa 18.02.2011 na účet žalovanej spoločnosti a svedeckými výpoveďami jeho rodičov. Súd mal jednoznačne preukázané, že žalobca poukázal zo svojho účtu vedeného v Tatra banke, a.s. č. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 18.02.2011 žalovanú sumu 17 743,41 Eur na účet žalovanej spoločnosti, čo potvrdila aj žalovaná spoločnosť. Sporným zostal dôvod poskytnutia žalovanej sumy. V predmetnom konaní žalobca tvrdil, že sa jedná o ústnu zmluvu o pôžičke s tým, že si s konateľkou žalovanej spoločnosti nedojednali čas plnenia, preto žalobca vyzval žalovanú spoločnosť na úhradu do prvého dňa po doručení výzvy zo dňa 12.10.2023, najneskôr do 5 dní od prevzatia výzvy, pričom výzva k úhrade bola žalovanej doručená dňa 14.10.2023.

Súd mal preukázané, že v konaní č.k. 9C/19/2018 sám žalobca ako svedok na pojednávaní dňa 11.04.2019 výslovne uviedol, že si s konateľkou žalovanej spoločnosti dohodli dobu vrátenia peňazí do 5 rokov od ich poskytnutia, t.j. do 18.02.2016. Zároveň konaní č.k. 9C/19/2018 rodičia žalobcu, ako žalobcovia, proti žalovanej spoločnosti prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 07.02.2019 tvrdili, že poskytnuté finančné prostriedky mali byť žalovanou spoločnosťou vrátené do 31.03.2016, pričom v predmetnom konaní matka žalobcu ako svedkyňa tvrdila, že peniaze mali byť vrátené vtedy, „keď ich budú mať, keď niečo vyrobia“. Zároveň svedkyňa A. B., matka žalobcu, na pojednávaní dňa 28.06.2023 na otázku súdu či je jej známy predmet sporu uviedla, že „Áno je mi známy predmet sporu“, na otázku o čo ide v tomto konaní odpovedala „Rozhoduje sa o požičaných peniazoch, ktoré sme požičali tej firme ,aby mohli zakúpiť auto a aby mohli rozbehnúť dopravu. Jedná sa o firmu ORDEMA SPED, s.r.o. Na otázku ako vie svedkyňa, že sa požičali peniaze pre firmu uviedla“ Pretože som peniaze čo sme mali spolu s mojim manželom, účet je vedený na moje meno, osobne som peniaze vo výške 18 000,- Eur previedla na účet syna. Teda peniaze vo výške 18 000,- Eur som dávala synovi za účelom rozbehnutia firmy. Sumu 18 000,- Eur som dala na účet syna z môjho účtu na jeho účet. Syn povedal, aby sme mu ich požičali, že nám ich potom vrátia. Na otázku do kedy, svedkyňa odpovedala, „že keď budú mať, že keď niečo vyrobia, tak nám ich potom vrátia. O spôsobe platenia sme sa nerozprávali. Len tak, že nám to splatia, keď budú mať“. Zároveň matka žalobcu, ako svedkyňa, na pojednávaní dňa 28.06.2023 na otázky odpovedala protichodne keď na jednej strane tvrdila, že jej syn „robil u žalovanej šoféra, chodil na aute“ a následne na ďalšiu otázku odpovedala „žalovaná si vymyslela, že my sme mu dali peniaze na rozbeh, aby on mohol pracovať, čo je blbosť, pritom on sa staral o zvieratá, on mal inú činnosť, pretože syn bol samostatne hospodáriaci roľník“. Vzhľadom na protichodné odpovede svedkyne na uložené otázky súd považoval jej svedeckú výpoveď za nevierohodnú.

16. Súd mal preukázané, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že poskytol žalovanej spoločnosti dňa 18.02.2011 pôžičku v sume 17 743,41 Eur prevodom z jeho osobného účtu na účet žalovanej spoločnosti. Výpis z účtu o poukázaní peňažnej sumy 17 743,41 Eur nie je dôkazom, že poukázaná suma je pôžičkou a žalobca svoje tvrdenia o existencii ústnej zmluvy o pôžičke nijakým spôsobom nepreukázal, tieto jeho tvrdenia neboli preukázané ani svedeckými výpoveďami rodičov žalobcu. Žalobca taktiež nepreukázal žiadnu dohodu o povinnosti žalovanej spoločnosti poukázané finančné prostriedky žalobcovi vrátiť. Súd poznamenáva, že výpisom z účtu žalobcu o prevode žalovanej sumy na účet žalovanej spoločnosti nie je preukázaný ani žiadny záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou spoločnosťou. Výpis z účtu žalobcu len preukazuje poukázanie finančnej sumy 17 743,41 Eur na účet žalovanej, ktorá však prijatie tejto sumy nevyvrátila práve naopak potvrdila poukázanie žalovanej sumy žalobcom za účelom kúpy osobného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer na základe dohody so žalobcom. Zároveň mal súd preukázané, že ani svedkovia navrhnutí žalobcom, jeho rodičia nepreukázali, že by medzi ich synom a žalovanou spoločnosťou bola bývala uzavretá ústna zmluva o pôžičke, na základe ktorej by bola vznikla žalovanej spoločnosti povinnosť na vrátenie finančnej sumy.

17. Vzhľadom na výpoveď žalobcu ako svedka na pojednávaní dňa 11.04.2019 v konaní 9C/19/2018 na ktorom tvrdil, že peniaze sa mali vrátiť do 5 rokov od ich poskytnutia, t.j. do 18.02.2016 ako aj na základe výpovede jeho rodičov prostredníctvom ich právneho zástupcu JUDr. Stanislava Rešútika, advokáta na pojednávaní dňa 07.02.2019 taktiež v konaní 9C/19/2018, ktorý tvrdil, že žalovaná spoločnosť mala

peniaze vrátiť rodičom žalobcu do 31.03.2016, žalovaná spoločnosť vzniesla z opatrnosti námietku premlčania.

Na tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že žalovaná nemôže namietat' premlčanie pretože uznala žalovanú pohľadávku čo do výšky a základu súd poznamenáva, že žalovaná spoločnosť v priebehu celého predmetného konania a ani v konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/19/2018 nikdy neuznala žalobcom uplatnenú pohľadávku ale ako už súd uviedol vyššie, žalovaná spoločnosť v priebehu obidvoch konaní len potvrdila poukázanie žalovanej sumy z účtu žalobcu na účet žalovanej a preto súd na základe vykonaného dokazovania a hore uvedených skutočností mal preukázané, že žalobca so žalovanou neuzavrel ústnu zmluvu o pôžičke.

Aj napriek skutočnosti, že v danom prípade nedošlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o pôžičke, teda k povinnosti vrátiť finančné prostriedky žalovanou spoločnosťou žalobcovi, súd poznamenáva, že čo sa týka tvrdenia právneho zástupcu žalobcu, že námietka premlčania musí rešpektovať právnu úpravu podľa § 3 ods. 1 OZ s poukázaním na právny názor Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33 Cdo/126/2009 a Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 33/2012-25 zo dňa 03.10.2012 a podľa názoru právneho zástupcu žalobcu v prípade zmluvy o pôžičke by nárok nebol premlčaný z dôvodu, že by sa priechil dobrým mravom, súd poznamenáva, že námietka premlčania zásadne dobrým mravom neodporuje, ale môže nastať situácia napr. v pomere blízkych osôb, že uplatnenie tejto námietky je výrazom zneužitia práva na úkor strany sporu, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by za takej situácie zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva s dôvodmi, pre ktoré svoje právo neuplatnil včas. V duchu tohto právneho názoru sa uplatnenie premlčacej námietky môže priechiť dobrým mravom len vo výnimočných prípadoch, keď by bolo na úkor strany sporu, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, alebo keď by sa aprobovalo konanie, ktoré je contra bonos mores, pričom v predmetnom konaní sa o takéto konanie nejedná, nedošlo k žiadnemu záväzkovému vzťahu medzi stranami sporu a poukázaním finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovanej nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, preto žalovanej nevyplýva povinnosť tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátiť.

18. Súd vzhľadom na horeuvedené skutočnosti žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd preto o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p., keď žalovanej, ktorá bola v plnom rozsahu úspešná priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 1 C.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 127 ods. 1 C.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.